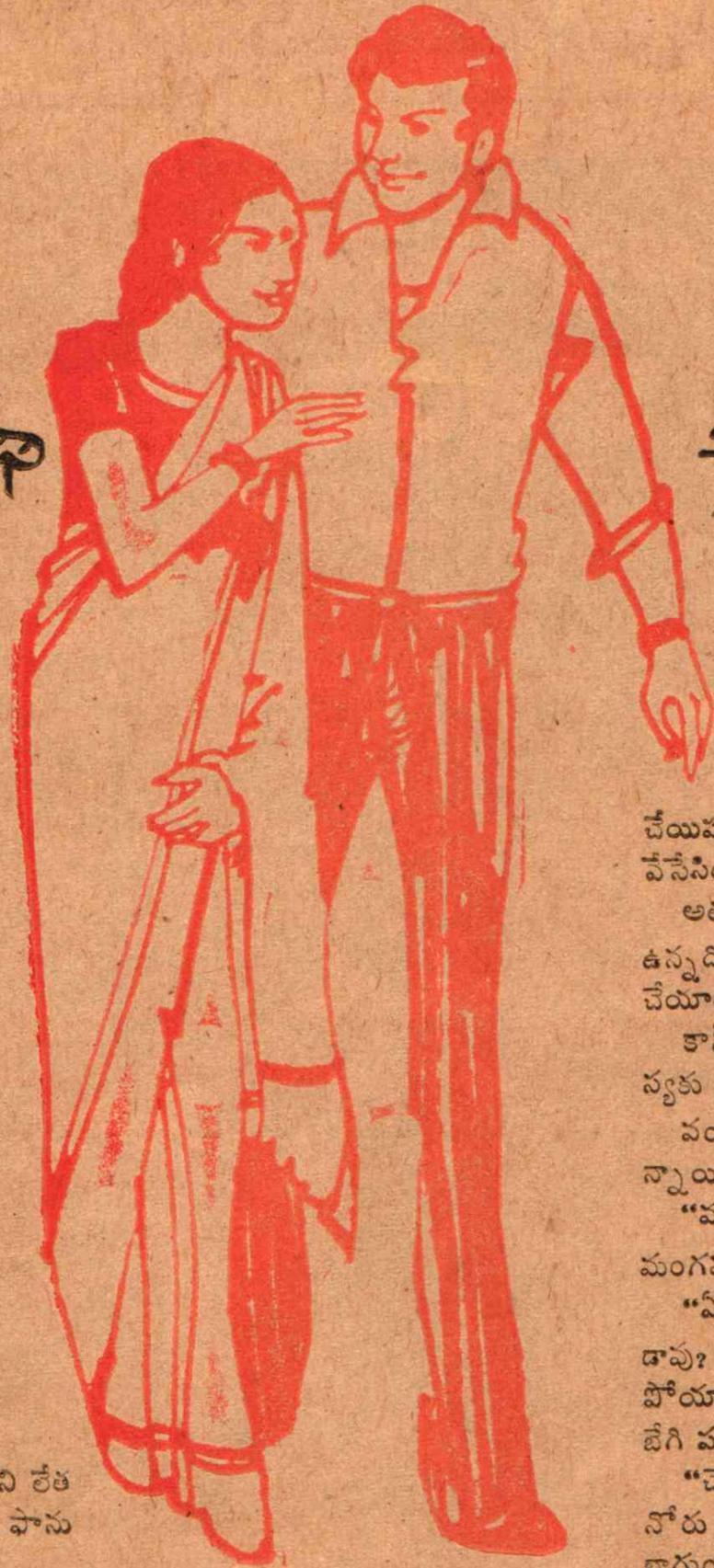

అయినవాళ్ళ అభిమానం వుంటే ప్రతిరోజూ పండగే! ఆది గుర్తించకపోతే పుట్టినరోజైనా పండగే!

ఓ అమ్మగారి కథ

శ్రీమతి కె. జి.

క్రీటికలకు వ్రేళ్ళాడుతున్న పలుచని రేత బోర్నవిటా కలర్ నిట్టెడ్ కర్రెస్టు ఫాను గాలికి అందంగా ఊగుతున్నాయి.

మంచంమీద అస్తవ్యస్తంగా పడుకుని వున్న ప్రసూన మనసుకూడా అలాగే ఊగు తున్నది.

అయితే మనసు ఊగేది గాలికి కాదు; రాత్రినుంచీ మనసుని అల్లుకొని వదలకుండా జోరీగల్లా ముసురుకొన్న ఆలోచనతో.

రాత్రి ప్రకాష్ కారులో ఎక్కుతూ కూడా చెప్పాడు. "ప్రసూనా! రేపు ఉదయం పదిగంటలకల్లా నీ ముందర ఉంటానోయ్. ఈలోపున దేవిగారికి పని ఉంటుందెలాగూ; కాబట్టి—నీ పనులు పూర్తయి నీవు తయారయ్యేసరికి నీ ఎదు

రుగా ఉంటాను. ఓ. కె."

నవ్వింది ప్రసూన.

"ఎందుకు నవ్వుతావు?"

పెదవులను మరింత అందంగా ముడిచి అన్నది. "మీ భార్య భక్తికి!"

తీసిన డోర్ మీద చేయివేసి ఒక క్షణం అలాగే భార్య కళ్ళల్లోకి చూసిన ప్రకాష్ తలుపుని వదిలేసి కారుకు అటువైపున వున్న ప్రసూన దగ్గరగా నడుస్తున్నాడు.

"వ్? కారులో కూర్చుని బుద్ధిగా వెళ్ళి రండి. ఏయ్ రాములూ స్టార్ట్ చేయి." అంటూ మరింత చిలిపిగా నవ్వుతూ ఆతడి

చేయిపట్టుకొని కారులో కూర్చోబెట్టి తలుపు వేసేసింది.

అతడు వెళ్ళిన దగ్గర్నుంచీ ఆలోచిస్తూనే ఉన్నది. "రేపు ఏం చేయాలి? ఏం చేయాలి?"

కానీ — ఎంత ఆలోచించినా ఈ సమస్యకు పరిష్కారమార్గం కన్పించటం లేదు.

వంటగదిలో నుంచి కేకలు వినిపిస్తున్నాయి. పాలమ్మి వచ్చింది కాబోలు.

"మామూలుగా పోసే పాలు చాలు మంగమ్మా." అంటున్నది లక్ష్మి.

"ఏంది? ఇయ్యాల కొత్తగా సెబుతుండావు? ఇయ్యాల అమ్మగోరికి ఎన్ని పాలు పోయాలో నీకంటే నాకే ఎక్కువ తెలుసు. బేగి వట్లా.... పెద్ద గిన్నట్టుకురా."

"చెబితే వినవు మంగమ్మా. నీకు మరీ నోరు ఎక్కువ-ఇవ్వాల అమ్మగారికి వంట్లో బాగుండలేదు. అందుకని ఏం చేయటం లేదు." అంటున్నది లక్ష్మి.

దాని జవాబు విని నవ్వుకుంది ప్రసూన.

"ఎట్టెట్టా! రెండేళ్ళనాడు ఒంటిమీద తెలివి లేనంత జొరమొచ్చినా లేచి తిరిగారు. సాయంత్రపాలనుంచి సందడి మొదలయి పోనాది. ఏందట్లా సెబుతుండావు? అమ్మగోరికి అసలు ఏవయినాది? ఎక్కడుండారు సెప్పు. నేను సూస్తాను" అంటున్నది మంగమ్మ.

"ఒద్దొద్దు." ఖంగారుగా అంటున్నది లక్ష్మి. దాని గొంతుకలోని ఖంగారు వింటుంటే— బహుశా మంగమ్మ గబగబా

తలుపులు తీసుకుని లోపలకు వచ్చేయటానికి బయలుదేరి ఉంటుంది-అనుకుంది ప్రసూన.

“ఒద్దొద్దు. అమ్మగారి దగ్గరకు వెళ్ళబోకు రాత్రి నుంచీ వాంతులు చేసుకుంటున్నారు. అసలేమీ బాగుండలేదు.”

“ఏనిటి-వాంతులే? ఎట్టెట్టా? అయితే-అయి ఆ వాంతులే నంటావా?” దాని గొంతు తగ్గించినా శబ్దం మాత్రం తగలేదు.

దాన్ని ఎట్లాగయినా పంపించేయాలనే ఆరాటంలో విసుగ్గా అన్నది లక్ష్మి. “ఆ-అయ్యేలే గానీ, ఇంక వెళ్ళు.”

“అబ్బో! అయితే ఇయ్యాల ఇంకా పెద్ద పండుగ అమ్మగోరికి.”

ఉలిక్కిపడింది ప్రసూన, ‘ఇహ దీని నోటికి అడ్డు వుండదు.’

“రేపు ప్రొద్దున ప్రసూనమ్మ గోరికి బాబు వుట్టేడు” అని కూడా చెప్పేస్తుంది అనుకున్న లక్ష్మి-అబ్బే! అదికాదులేగానీ-నువ్వెళ్ళు. నాకు పని ఉన్నది. అమ్మగారికి ఇంకా కాఫీ ఇవ్వలేదు” విసుక్కుంటున్నది.

* * *

ఏడు గంటలయింది.

అయినా ప్రసూనకు లేవాలనించటం లేదు.

క్రితం సంవత్సరానికీ. ఈ సంవత్సరానికీ ఎంత తేడా! అవునుమరి! ఒకటా, రెండూ—మూడు వందల అరవై నాలుగు రోజులు జరిగిపోయాయి కదా!

క్రొత్త కాలెండరు ఉణక్షణమూ ఎగురుతూ ప్రసూన మనసును నవాలు చేస్తున్నది.

గోడ మీద జనవరి నెలనూ, ఒకటో తేదీనీ గుర్తుచేస్తున్న డేట్ బోర్డును చూస్తున్న కొలదీ ప్రసూన మనసు రెపరెపలాడుతున్నది.

ప్రతి జనవరి నెలా ఒకటో తేదీ నిజంగా ప్రసూనకు ఒక పండుగ రోజు! కాని, ఇవ్వాలే ఆమె మనసులో - ఏదో వెలితి?

ప్రతి ఏడూ ఈ సరికల్లా తల స్నానం చేసి తల్లితండ్రుల ఫోటోల వద్ద నమస్కారంచేసి, కొత్త బట్టలు కట్టుకొని పూజ చేసేది. ఎనిమిది గంటలకు ఏ మేమి వండాలో మామ్మకూ, లక్ష్మికి చెప్పి ఫోను దగ్గర కూర్చునేది.

ఫ్రెండ్లందరకూ ఫోనులు చేసి చెప్పే సరికి దాదాపు పదిగంటలయిపోయేది. అప్పుడు లేచి చిక్కు తీసుకొని బారెడు వెంట్రుకలను జడగా మార్చేసరికి ప్రకాష్ వచ్చేస్తాడు.

ప్రకాష్ కు కూడా ఎన్నేళ్ళుగానో ఉన్న

అలవాటు-అది! ప్రతి జనవరి ఒకటో తారీఖున ఉదయాన్నే తిరుపతి వెంకటేశ్వరస్వామి దర్శనం చేసుకొని పది, పదకొండు కల్లా మద్రాసుకు వచ్చేస్తాడు.

ఆ మధ్యాహ్నం భార్యా భర్త లిద్దరూ కలిసి భోజనం చేస్తారు, మూడు గంటల నుంచీ ఎవరి ప్రోగ్రామ్ను వారివి. ప్రకాష్ కాస్మోపాలిటన్ క్లబ్బులో మెంబరు. అతడు అక్కడకు వెళ్ళిపోతాడు.

ప్రసూన డాబాపైన, తోటలోనూ, ముందర వరండా, బాల్కనీ, హాలు-అన్నీ శుభ్రం చేయించి, నీట్ గా సర్దించి, అక్కడక్కడా చేబిల్స్ వేయించి, కుర్చీలవీవేసి-అన్నీ సర్దించేస్తుంది.

స్టేట్స్ అన్నీ తుడిపించి, స్వీట్స్ సర్ది, గ్లాసులూ, కప్పులూ - అన్నీ కడిగించి - నీట్ గా అమర్చేస్తుంది. అయిదున్నరకల్లా స్నానం చేసి రెడీ అవుతుంది. అప్పటి నుంచీ ఒక్కొక్కరుగా వస్తూన్న స్నేహితులందరినీ ఆహ్వానించుకుంటుంది.

ప్రసూనకు చాలామంది స్నేహితులున్నారు. ఒకసారి స్నేహపూర్వకంగా చేతులు కలిపింది అంటే—మరి జన్మలో ఘోషను మర్చిపోదు.

ప్రసూన ఇండియన్ బ్యాంకులో పని

THE INSTITUTE OF ENGLISH STUDIES WHAT CANNOT BE ACHIEVED BY SYSTEMATIC EFFORT?

ఆంగ్ల భాషాబోధక సంస్థ,
17, వెంకటేశ్వర స్ట్రీట్, లక్ష్మీవీధి,
సుంగంబాకం, మదరాసు-600 034
(వల్లవరంకోటము ప్రక్కన)

16 ఏండ్ల వయస్సునకు
పైబడినవారు

ప్రయత్నమువలన
ఫలించని
పనులున్నవా?

ఒక సంవత్సరముల్లో

కోయదాన్ని, కొండజాతి కోయదాన్ని, కొంచెమే చదివిన నన్ను అతడు పెండ్లాడుటకు ఒప్పుకొనునా? నా చేతి విద్యారేఖ ప్రకాశించుచున్నదా? బాగుగా ప్రకాశించుచున్నదా? యువతీ! ఆంధ్ర యువతీ! నిజముగా మంచి కాలము, మంచివేళ పంచాంగములో లేదు. విద్యారేఖ, దనరేఖ, హస్తమునందులేవు. అవి ప్రయత్నముయొక్క ఫలములు. తక్కువవిద్యను ఎక్కువచేయుటకు ప్రయత్నించుము. ఇప్పుడే ప్రయత్నించుము. అతనికే పాఠములు నేర్చునంతటి నేర్పు నొందుము. నీ పలుకులనతడు ఆలకించును. వశీకరణమంత్రముచేసితనిని నీవు లొంగదీసుకొనెదవు. నీవు ఊదు నాగ స్వరమునకు అతడు బుట్టలోని పామువలె వగును. ఇది పెద్దల సందేశము. తప్పక ఫలించును.

విశ్రాంతి సమయములో

ఆంగ్లములో

సంభాషించుటకును,
పరిచయముచేసికొనుటకును, త్రపాలా ద్వారా

ప్రారంభమునుండి కాని - లక్ష్యలక్షణ పరిశోధన పద్ధతిలోకాని

ఇంగ్లీషు

నేర్చుకోవచ్చును.

ప్రారంభించుక్రొత్త తరగతులగుర్తి చేయుగాని, నేరుగా పచ్చికాని, 20 ప్రెసెంట్ తపాలాద్వారా లేఖను ప్రాసెస్ కాని ఫూర్తి వివరములను తెలిసికొనండి, వెంటనే చేరండి.

G. SHANMUGASUNDARAM

దర్శనాధులకు ఉత్తమ నిర్ణయం!

హస్త ప్రయోగం, అంగము లిన్యదై అవసర కాలముందు అసంతృప్తి, శుక్లవృష్ణము, నీపుంకత్వము, హర్షియా, చర్మవ్యాధులు, పొస్టు డ్యారా కూడా సైర్జుంచేయబడును.

వలెజిము (బుట్ట) మాత్ర వ్యాధులు అవరోపిం లేకుండు రండి.

డా॥ దేవర, ఫోన్ 551.

మంజుడి గుడివద్ద, తెలంగాణ.

అం: 9-డి, శివలీ స్ట్రీట్, మద్రాసు-17.

కవలా ట్రేడర్ (రిజిస్టర్)

“స్పెషల్ మిని పజిల్ నెం-2”

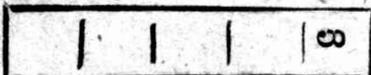
సీతాపలమంది(P.O). సికింద్రాబాద్ -500861.

గెయ్యకోండి రూ. 800/-లు

1 కూపసు రూ. 1/-; 10 కూపసు రూ. 8/-.

ముగింపు : 10-1-78 వలితం : 17-1-78

జ్యోతి డైరీలో

గడిలోని చిత్రం పేరు కరెక్టుగా తెల్ల కాగితంపై వ్రాసి, ప్రవేశ రుసుము M. O. లేదా I. P. O. ద్వారా పంపి, వలితములకు, “స్పెషల్ మిని పజిల్ నెం-2” కు 40 పైసల స్టాంపులు పంపండి. నీలుచేయబడిన కీ సొల్యూషన్ కు సరిమాడబడును. మేనేజిమెంటువారి దే తుడి నిర్ణయం.

● మా ఆఫీసుకు చేరిన అన్ని కూపసులకు 11-1-78 న ద్రా తీయబడును. లక్కి కూపసుకు రూ. 50/- ప్రత్యేక నగదు బహుమతి ఇవ్వబడును. విజేతకు బెలిగ్రాం ద్వారా తెలుపబడును.

23-12-77 వీక్లీ రో అనివార్య కారణంగా ప్రకటించలేకపోయాము.

ఉచితము : ఉచితము :

తెల్ల మచ్చలు

మా చికిత్స ప్రారంభించగానే మచ్చల రంగులో మార్పు వస్తుంది. పరీక్షించి మా మందు ఎంత పని చేస్తుందో చూడండి. రోగి వివరాలు వ్రాసి ఉచితంగా ఒక పాకెట్ మందు పొందండి.

LALIT AYURVEDIC PHARMACY (AJ) P. o. Katri Sarai (GAYA)

చేస్తున్నది. ఆమె భర్త ప్రకాష్ పెద్ద బిజినెస్ మాగ్నెట్ ప్లస్ ఒక ప్రైవేటు సంస్థకు అధికారి.

నిజానికి ప్రసూనకు ఉద్యోగం చేయాలి అవసరంలేదు. పెద్ద బంగళా, రెండు కార్లు, అయిదుగురు నౌకర్లు, ఎంత ఖర్చు పెట్టినా తరగని ఆస్తి - కానీ, ప్రసూనకు ఒక పే లోటు! ఆమెకు వెళ్ళి అయి దగ్గరగా ఎనిమిదేళ్ళు అవుతున్నా - ఇంకా పిల్లలు కలగలేదు.

ప్రసూనకు వెళ్ళికాక ముందు ఉద్యోగం చాలా అవసరం? వెళ్ళి అయిన క్రొత్తలో దాన్ని ఎందుకులే మానటం - అని కాలక్షేపానికి చేసింది. కానీ, ఇప్పుడు మళ్ళీ అవసరానికే చేస్తున్నది.

ఇంట్లో ఒంటరితనమూ, ఆ ఒంటరితనంలోంచే పుట్టుకు వచ్చే దిగు లూ. ఆ దిగులులోంచే పుట్టుకు వచ్చే చిరాకూ, ఆ చిరాకు కలిగించే మర్తలూ - ఇష్టంలేక, మనసుకు కావల్సినంత పని ఉండాలనే ఉద్యోగం చేస్తూనే ఉన్నది.

భర్త స్నేహితుల ఖార్యలూ, తన తోటి ఉద్యోగులూ, తనతో చదువుకుని ఇదే ఊరిలో వెళ్ళిళ్ళు చేసుకుని స్థిరపడిపోయిన స్నేహితులూ - అందరూ కలిసి చాలామందే ఉన్నారు.

పెద్దలూ, పిల్లలూ - అందరూ కలిసి దాదాపు రెండు వందలమందిదాకా వస్తారు.

అందరకూ మంచి ఉపాహారం పెట్టే, టీ ఇస్తుంది ప్రసూన.

మంచి మంచి రికార్డులు వేసుకుని వింటారు, కొంతమంది టి. వి. చూస్తుంటారు. ఇంట్లో వున్న మరీ కొంతమంది ఛెస్, పేక, కారమ్స్ ఆడుకుంటారు. ఇవేవీ పట్టనివాళ్ళు గ్రూపులు గ్రూపులుగా కబుర్లు చెప్పకుంటుంటారు.

అలాగ ఎనిమిది, ఎనిమిదిన్నర వరకూ అందరూ సరదాగా గడిపి, ఆ తర్వాత ఎవరిళ్ళకు వాళ్ళు వెళ్ళిపోతారు.

ఇది - ఈనాటి అలవాటు కాదు! ప్రసూన పుట్టింది జనవరి ఒకటి 1947 న. అందువల్ల 1948 జనవరినుంచి ప్రతి సంవత్సరమూ ఆమె తల్లితండ్రులు తమ తమ స్నేహితులనూ, అదే ఊరిలో ఉన్న బంధువులనూ పిల్చేవారు, ఉన్నంతలో ఆనందంగా గడుపుకునేవారు. అందున ఒక్కతే కూతురు!

ప్రసూన కాస్త పెరిగి తన స్నేహితులు అదీ ఆడవారిని మాత్రమే పిల్చేది.

ఇంకా స్త పెరిగి పుట్టిన రోజులుగా పిలవటం మానేసి - జనవరి ఒకటన “జస్ట్

ఆంధ్రజ్యోతి సచిత్ర

గెట్ టుగెదర్” అన్నట్లుగానే పిల్చి సందడి చేసేది.

ఆమె స్నేహితులకూ అలవాటయి పోయింది జనవరి ఒకటిన ఆటోమేటిక్ గా అందరకూ గుర్తుకొచ్చేసేది.

స్నేహితులయినంత మాత్రాన అందరూ ఒకే అభిరుచి గలవాళ్ళు అయిఉండరు కదా! ఒక్కొక్కరిదీ ఒక్కొక్క రకమైన మనస్తత్వం! బట్ - “అవేవీ స్నేహానికి అడ్డురావు” అనేది ప్రసూన అభిప్రాయం! అంతే కాదు - ఆవిడగారి విందుకు వచ్చేవారిలో పదేళ్ళ పిల్లలూ, పదహారేళ్ళ పదుల దగ్గర్నుంచీ అరవయ్యేళ్ళ ముసలివారి వరకూ వుంటారు; కారుల్లో వచ్చేవారూ, బస్సుల్లో వచ్చేవారూ, నడచి వచ్చేవారూ - అనేక అంతరాల తేడాల వారూ వున్నారు; పట్టుచీరల దగ్గర్నుంచీ పాతిక రూపాయల నూలు చీరలు కట్టేవారూ వున్నారు; కానీ - అందరనూ నమాన దృష్టితో చూసి - చిరునవ్వుతో, మంచి మనస్సుతో అందర్నీ పలుకరించి తృప్తి పరచే విశాలహృదయమూ ఉన్నది ప్రసూనకు. అందుకే ఆమె ఏర్పరిచే ఈ పార్టీకి ప్రతి ఒక్కరూ తప్పకుండా వస్తుంటారు.

పుట్టిన రోజు అంటే ప్రెజెంటేషన్ గొడవేకాకుండా, ఇంకా ఇంత వయసు వచ్చాక ఈ ముచ్చటేమిటని నవ్వుతారేమో అని భయం కూడా ఉన్నది ప్రసూనకు. అందుకే “జస్ట్ మీట్” అనేది.

ఈ వద్దటి చాలామందికినచ్చింది. సామాన్యంగా ఇళ్ళల్లోని ఆడవాళ్ళు కలుసుకొనేది వెళ్ళిళ్ళకూ, పేరంటాలకూ, చావులకూ; అవి ఎప్పుడూ జరగవు; రేరే గానేవుంటాయి! అలాంటిది “ప్రసూన పుణ్యమా అంటూ ఏడాది కోసారి అందరూ కలుసుకుంటున్నాము” అనేది చాలామంది అభిప్రాయం!

కాని.... కాని.... దానికి ఒక అవరోధం ఏర్పడింది. అదేమిటంటే....

క్రితం సంవత్సరం ఫోను చేసినపుడు ప్రసూనకు ఎంతో దగ్గర స్నేహితురాలు కొంత క్రిటికల్ మాట్లాడింది. “ఏమిటి పార్టీలూ, గొడవలూనూ! పిచ్చా, వెర్రా! ఎందుకనవసరంగా అంత డబ్బు ఖర్చు పెట్టడం! హెచ్చుగానీ! మా వారుకూడా అన్నారు. “వేలంవెర్రె” అని, అంటూ ఇంకొంత విమర్శనాత్మకంగా మాట్లాడే సరికి అసలు ఈ సంవత్సరమే విరమించుకుందామా అని అనిపించింది.

కాని, అప్పటికే కొంత మందికి ఫోన్ చేసేయటం వల్లా, ఏర్పాటులన్నీ వేస్ట్ అవుతాయికనుక - అనీ మనస్సును నొక్కి పెట్టింది.

ఇంతవరకూ అందరూ అలా కలుసుకోవటానికి ఎంతో ఉవ్విళ్ళూరుతున్నారు అని అనుకుంటుంటే కానీ, ఇలాంటి విమర్శలు కూడా వున్నాయి - అని అసలు తలంచనే లేదు.

“తను నాకెంతో దగ్గరగా వుంటుంది కాబట్టి, మనసులోని మాట బయటకు అన్నది; ఇలాగే అనుకునేవాళ్ళు ఇంకెంతమంది వున్నారో, అనేది ప్రశ్నాన మనసులో బాగా చోటు చేసుకుంది.

దాని ఫలితమే ఈ సంవత్సరం ప్రశ్నాన ఏడున్నర అయినా ఇంకా మంచం దిగక పోవటం!

ఏమైనా సరే; — ఈ అలవాటును మానేయాలి; సంవత్సరానికోసారి దీపావళి కన్నా సంతృప్తిగా జరుపుకుంటూన్న ఈ పండుగను మర్చిపోవాలి; ప్రతిరోజూ ఒక యంత్రంలా గడిపే తన ఒంటరి జీవితంలో అత్యంత హుషారును నింపి, సంవత్సరానికి సరిపడా వుత్సాహాన్ని అందించే ఈ రోజును మూసేస్తాను!

అవును!

సంతోషం, సరదా అనేవి మనసులో వుంటాయి కానీ, కార్యాలలో కాదు; స్వతహాగా వుండాలికానీ, ప్రేరేపణ ఇన్నాళ్ళు!

టబ్..... ఇలా పడుకుని ఆలోచిస్తూంటే మనసు ఉయ్యాల ఊగుతూనే వుంటుందిగానీ ఫిరత్వాన్ని సంపాదించుకోదు!

చటుక్కున మంచం దిగింది. గది బయటకు వచ్చింది.

లక్ష్మి నవ్వుతూ కాఫీ తేస్తున్నది.

“లక్ష్మి! అందరినీ పనులు త్వరగా పూర్తి చేసుకోమను. ఘూర్కాను ఎక్కడకూ వెళ్ళొద్దని చెప్పు. అందరమూ కలిసి బయటకు పోదాము.”

“మేం కూడానా అమ్మగారూ?”

“అవును; అందరమూ కలిసివెళ్దాం.”

దాని ముఖంలో కొండంత సంబరం;

* * *

గడియారంలో గంట పడకొండోసారి మ్రోగుతూండగా కారు హారన్ వినిపించింది.

ప్రకాష్ స్నానం చేసి, తిరువతి ప్రశ్నాదాన్ని దేవుని ముందు వుంచి నమస్కారం పెట్టుకున్నాడు. ఆ తర్వాత ప్రశ్నాదాన్ని

అందరికీ పంచిపెట్టాడు. అతనికి ముఖ్యమయిన స్నేహితులకు డ్రైవర్ తో పంపించాడు.

“ఊ—ఇంక ఏమిటోయ్ మన ప్రోగ్రామ్స్?” ఫోఫాలో కూర్చుంటూ అన్నాడు.

“ఈ ఒక్క సంవత్సరమూ మీరు క్లబ్బుకు వెళ్ళటం మానేయండి.”

“అదేమిటి? నాకు కూడా చీరకట్టి మీ ఆడవాళ్ళతో జాయిన్ చేస్తావా ఏమిటి?”

“ఛీ, అవేం మాటలండీ! అదేంకాదు! అసలు ఇవ్వాలి మా ఆడవాళ్ళవరూ రావటంలేదు. మనం నాలుగంటలకు బయలుదేరి బీచ్ కి వెళ్దాం. అక్కణ్ణుంచి సాయంత్రం ఏడైనా ఏక్వర్ చూసి ఇంటి కొచ్చేద్దాం.”

ఆశ్చర్యంగా చూశాడు ప్రకాష్.

“ఏమిటోయ్? ఏం జరిగింది?”

“చ.... ఏం జరగలేదు. ఏమిటో నాకెవర్నీ పిలవాలనిపించటంలేదు.”

“అలవాటయిన నీ ఫ్రెండ్స్ పిలవకపోయినా వచ్చేస్తారేమో!

“అందుకే ఇంటికి తాళం పెట్టి, పనివాళ్ళను కూడా తీసుకెళ్దాం.”

ఇంతలో ఫోన్ మోగింది. గబుక్కున తీయబోయిన ప్రకాష్ ను ఆపేసింది ప్రశ్నాన. లక్ష్మి వచ్చి మాట్లాడుతోంది.

“అమ్మగారు లేరమ్మా. ఏదో ఊరికి వెళ్లారు.” అని చెబుతోంది.

ఆశ్చర్యంగా చూశాడు ప్రకాష్.

“ఏమిటి - నిజమేనా?”

“అబద్ధం అనుకుంటున్నారా?”

“అయితే - ఏదో వుంది; నువ్వు చెప్పటంలేదు. దాస్తున్నావు!”

“నా తలకాయ వుంది! ఏం లేదుగానీ— అసలు ఇవ్వాలి నా పుట్టిన రోజుకదా! ఇంతవరకూ మిమ్మల్నెప్పుడూ అడగనిది ఇవ్వాలి అడుగుతాను. అది మీరు తీర్చాలి.”

“ఓయస్, తప్పకుండాను. ఏం కావాలో చెప్పండి దేవిగారికి.

“ఇప్పుడు మనం బయటకు వెళ్ళాలి; మీరు నాకో చీర కొనిపెట్టాలి?”

“వ్లా తె వండర్! ఊ—ఇంకా?”

“ఆ తర్వాత నాకు కోన్ ఐస్ క్రీమ్ కావాలి.”

“ఇవ్వాలి డెఫినెట్ గా బే ఆఫ్ బెంగాల్ లో సైక్లోన్ స్టార్డ్ అవుతుంది.”

“ఛీ, పొండి....”

ఉచితము ఉచితము ఉచితము

తెల్ల మచ్చలు

మా వైద్యము ద్వారా తెల్లమచ్చ రంగు సమూలంగా త్వరితగతినీ మామూలుగా మార్చును. మా వైద్యము ఎంత సవల మైనదో పరీక్షచేసి చూడండి. రోగ వివరములు మాకు వ్రాసి ఒక స్యాకెట్టు మందు ఉచితంగా తెప్పించుకోండి.

తెల్ల వెంట్రుకలు

పొగడ్డ కాదు, మా ఆయుర్వేద తెల్లము వాడుటవలన వెంట్రుకలు తెల్లబడుట ఆగి పోయి సమూలంగా నల్లగా మార్చును. ఈ తెల్లము మెదడు మరియు కండ్ల లలి హీనతలకు లాభదాయకమైనది. వేలమంది ప్రజలు దీనిని వాడి, లాభము పొంది యున్నారు. ఒక సీసా వెల రు. 10/- 3 సీసాల వెల రు. 28/- పోస్టేజీ అదనం.

MRITYUNJAY SUIHA
OWSHADHALAYA,
(A.J) (P.o) Katrisari (Gaya)

వార్తలకు, వ్యాఖ్యలకు
“ఆంధ్ర జ్యోతి”
దిన పత్రికనే చదవండి.

మూలశంకరు
త్వరగా
నమ్మకమైన
హెడన్ సా
విరేపనముతో
చికిత్సను పొందండి
- శస్త్రచికిత్స
అవసరములేదు!

